

RÅDETS DIREKTIV

af 21. januar 1980

om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af virksomhed som jordemoder

(80/155/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57 og 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel 57 bør gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for jordemødre og samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af virksomhed som jordemoder gennemføres; med henblik herpå forekommer det ikke ønskeligt at pålægge medlemsstaterne at indføre et ensartet uddannelsesprogram; tværtimod bør medlemsstaterne have størst mulig frihed til at tilrettelægge deres undervisning; som følge heraf består den bedste løsning i at fastsætte minimumsnormer, der giver de nødvendige garantier for, at medlemsstaterne gensidigt kan anerkende de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der svarer til disse minimumsnormer;

med den samordning, der fastsættes i dette direktiv, udelukkes dog ikke en yderligere samordning;

i uddannelsen sondres der for tiden i de fleste medlemsstater ikke mellem jordemødre, der udøver deres virksomhed som lønmodtagere, og jordemødre, der virker som selvstændige; det forekommer derfor nødvendigt, at dette direktiv også gælder for jordemødre, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne gør adgangen til og udøvelsen af virksomhed som jordemoder under de i artikel 1 i direk-

tiv 80/155/EØF ⁽⁴⁾ nævnte titler betinget af besiddelse af det i artikel 3 i nævnte direktiv omhandlede eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for jordemødre, hvorved det godtgøres, at den pågældende under den samlede uddannelsesvarighed har erhvervet:

- a) fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som jordemodervirksomheden bygger på, især obstetrik og gynækologi;
- b) fyldestgørende kendskab til jordemødrenes pligter samt den for faget gældende lovgivning;
- c) indgående kendskab til de biologiske funktioner, obstetrisk og neonatal anatomi og fysiologi, tilligemed kendskab til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand, dets fysiske og sociale miljø og dets adfærd;
- d) fyldestgørende klinisk erfaring, erhvervet på godkendte institutioner under vejledning og instruktion af personale, der er kvalificeret inden for det obstetriske og jordemoderfaglige område;
- e) nødvendig indsigt i uddannelse af personale inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med dette personale.

2. Den i stk. 1 omhandlede uddannelse omfatter:

- enten en specifik heltidsuddannelse til jordemoder omfattende mindst tre års praktiske og teoretiske studier; adgang til denne uddannelse kræver som minimum en fuldført ti års almen skolegang,
- eller en specifik heltidsuddannelse til jordemoder på mindst 18 måneder, hvortil der som adgangsbetingelse kræves et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje som omhandlet i artikel 3 i Rådets direktiv 77/452/EØF ⁽⁵⁾,

3. Den specifikke jordemoderuddannelse, som er omhandlet i stk. 2, første led, skal mindst omfatte de fag, der er nævnt i det i bilaget anførte uddannelsesprogram.

⁽¹⁾ EFT nr. C 18 af 12. 2. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 101 af 4. 8. 1970, s. 26.

⁽³⁾ EFT nr. C 146 af 11. 12. 1970, s. 17.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 176 af 15. 7. 1977, s. 1.

Den uddannelse, som er omhandlet i stk. 2, andet led, skal mindst omfatte de fag i det i bilaget anførte uddannelsesprogram, i hvilke der ikke har været en tilsvarende undervisning i sygeplejerskeuddannelsen.

4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår jordemoderuddannelsen, er ansvarlig for koordination af teori og praksis i det samlede uddannelsesprogram.

Den under punkt A i bilaget nævnte teoretiske og tekniske undervisning skal være afpasset efter og samordnet med den under punkt B i samme bilag nævnte kliniske jordemoderundervisning, således at den i stk. 1 omhandlede viden og erfaring kan erhverves på fyldestgørende måde.

Den kliniske jordemoderundervisning skal foregå i form af praktikanttjeneste under tilsyn på sygehusafdelinger eller i andre behandlingsinstitutioner inden for sundhedsområdet, som er godkendt til det formål af de kompetente myndigheder eller organer. Under denne uddannelse skal jordemoderleverne deltage i de pågældende afdelingers arbejde i det omfang, det er et led i uddannelsen. Jordemoderleverne skal indføres i det ansvar, som er forbundet med virksomhed som jordemoder.

Artikel 2

Efter en periodisk undersøgelse af resultaterne af de forskellige uddannelsesveje, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, aflægger Kommissionen beretning til Rådet første gang seks år efter meddelelsen af dette direktiv. Denne undersøgelse sker med bistand fra det rådgivende udvalg for Jordemoderuddannelsen.

Afhængigt af resultaterne af denne undersøgelse forelægger Kommissionen ændringsforslag med henblik på at tilnærme de opstillede minimumskriterier for de omtalte uddannelsesveje til de betingelser, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, første led, første underled, og artikel 2, stk. 1, andet led, i direktiv 80/154/EØF. Rådet træffer straks afgørelse om disse forslag.

Artikel 3

Uanset bestemmelserne i artikel 1 kan medlemsstaterne give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de nationale kompetente myndigheder.

Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være kortere end heltidsuddannelsens varighed. Uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi den foregår på deltid.

Artikel 4

Medlemsstaterne sikrer, at jordemødre mindst er beføjet til at udøve følgende virksomhed:

1. Give fyldestgørende oplysninger og rådgive om familieplanlægning.
2. Konstatere svangerskab og overvåge det normale svangerskab, foretage de undersøgelser, der er nødvendige for at føre tilsyn med det normale svangerskabs udvikling.
3. Ordinere eller tilråde de undersøgelser, der er nødvendige for tidligst muligt at diagnosticere risikosvangerskaber.
4. Opstille et program for de fremtidige forældres forberedelse til deres rolle, sørge for en fuldstændig forberedelse til fødslen og rådgive dem om hygiejne og ernæring.
5. Observere, pleje og bistå kvinden under fødslen og overvåge fostrets tilstand i livmoderen ved hjælp af egnede kliniske og tekniske midler.
6. Forestå spontant forløbende fødsler, herunder efter behov anlægge episiotomi, og i nødsfald foretage forløsning ved underkroppspræsentation.
7. Erkende tegn hos moder eller barn, som tyder på unormale forhold, der nødvendiggør en læges indgriben, og bistå denne i tilfælde af indgriben; træffe de fornødne nødforanstaltninger, når lægen ikke er til stede, især manuel placentalløsning, eventuelt fulgt af en manuel undersøgelse af livmoderen.
8. Undersøge og pleje den nyfødte; tage alle nødvendige initiativer og i givet fald foretage øjeblikkelig genoplivning.
9. Pleje og overvåge moderen i den postnatale periode og give hende alle fornødne råd om spædbørnspleje med henblik på at gøre det muligt for hende at sikre den bedst mulige udvikling af det nyfødte barn.
10. Udføre lægeordineret behandling.
11. Udarbejde de nødvendige skriftlige rapporter.

Artikel 5

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på de statsborgere i medlemsstaterne, som i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ som lønmodtager udøver eller agter at udøve en af de i artikel 1 i direktiv 80/154/EØF omhandlede former for virksomhed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på tre år fra dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Såfremt der ved anvendelsen af dette direktiv skulle opstå større vanskeligheder for en medlemsstat på særlige områder, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med denne stat og indhenter udtalelse fra det udvalg af højere embedsmænd inden for sundhedsvæsenet, der er nedsat ved afgørelse 75/365/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved afgørelse 80/157/EØF ⁽²⁾.

Kommissionen forelægger i givet fald hensigtsmæssige forslag for Rådet.

Artikel 8

Senest seks år efter meddelelsen af dette direktiv skal Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra det rådgivende udvalg træffe afgørelse om, hvorvidt den undtagelsesbestemmelse, der er fastsat i del B, punkt 3, i bilaget, skal bibeholdes eller bortfalde.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 1980.

På Rådets vegne

G. MARCORA

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 19.

⁽²⁾ Se side 15 i denne Tidende.

BILAG

PROGRAM FOR JORDEMODERUDDANNELSEN

Uddannelsesprogrammet med henblik på opnåelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for jordemødre omfatter følgende to områder:

A. TEORETISK OG TEKNISK UNDERVISNING

a) Basisfag

1. Grundlæggende kendskab til anatomi og fysiologi.
2. Grundlæggende kendskab til patologi.
3. Grundlæggende kendskab til bakteriologi, virologi og parasitologi.
4. Grundlæggende kendskab til biofysik, biokemi og radiologi.
5. Pædiatri, især med hensyn til nyfødte.
6. Hygiejne, sundhedslære, sygdomsforebyggelse, tidlig diagnosticering af sygdomme.
7. Ernæringslære og diætetik, især med hensyn til kvindens, den nyfødtes og spædbarnets ernæring.
8. Grundlæggende kendskab til sociologi og problemer i forbindelse med socialmedicin.
9. Grundlæggende kendskab til farmakologi.
10. Psykologi.
11. Pædagogik.
12. Sundheds- og sociallovgivning og sundhedsvæsenets opbygning.
13. Jordemødrenes pligter og faglig lovgivning.
14. Seksualundervisning og familieplanlægning.
15. Moderens og barnets retsbeskyttelse.

b) Særlige fag for virksomheden som jordemoder

1. Anatomi og fysiologi.
2. Embryologi og fostrets udvikling.
3. Svangerskab, fødsel og barselperiode.
4. Gynækologisk og obstetrisk patologi.
5. Forberedelse til fødslen og til forælderrollen, herunder de psykologiske aspekter.
6. Fødselsforberedelse (herunder kendskab til og anvendelse af teknisk apparatur i obstetrikken).
7. Analgesi, anæstesi og genoplivning.
8. Den nyfødtes fysiologi og patologi.
9. Den nyfødtes pleje og pasning.
10. Psykologiske og sociale faktorer.

B. PRAKTISK OG KLINISK UNDERVISNING

Denne undervisning gives under hensigtsmæssigt tilsyn:

1. Konsultation for gravide kvinder omfattende mindst 100 prænatale undersøgelser.
2. Observation og pleje af mindst 40 fødende.

3. Elevens forståelse af mindst 40 fødsler; såfremt dette antal ikke kan nås på grund af mangel på fødende, kan det nedsættes til mindst 30 fødsler under forudsætning af, at eleven desuden deltager i 20 fødsler.
 4. Aktiv deltagelse i en eller to fødsler i underkroppspræsentation.
 5. Anlæggelse af episiotomi og indførelse i efterfølgende sutur.
 6. Observation og pleje af 40 risikopatienter før, under og efter fødslen.
 7. Undersøgelse af mindst 100 barselskvinder og normale nyfødte.
 8. Observation og pleje af barselskvinder og nyfødte, herunder for tidligt og for sent fødte børn samt nyfødte med unormalt lav fødselsvægt og syge nyfødte.
 9. Pleje af patologiske tilfælde inden for gynækologi og obstetrik samt sygdomme hos nyfødte og spædbørn.
 10. Indførelse i pleje af generelle patologiske tilfælde inden for medicin og kirurgi.
-